

عنوان مقاله:

بررسی اصل صلاحیت واقعی در حقوق کیفری ایران و آلمان

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی حقوق و توسعه پایدار جامعه مدنی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

علیرضا همایونی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

در حقوق جزای بین الملل صلاحیت کیفری به دو دسته صلاحیت درون مرزی یا سرزمینی و صلاحیت برون مرزی یا فراسرزمینی تقسیم می شود. در این رشته صلاحیت سرزمینی به عنوان اصلی بنیادین و مقدم بر سایر اصول صلاحیت شناخته می شود اما از آنجایی که گستره این اصل محدود به قلمرو حاکمیت کشور است اجرای مطلق آن بدون توجه به اصول صلاحیت برون مرزی دارای آثار زیانباری است که با عدالت و لزوم مجازات مجرمین سازگار نیست. اصل صلاحیت واقعی بدین جهت که جرایم موضوع آن امنیت و منافع کلان کشور را تهدید می کنند نسبت به سایر صلاحیت های برون مرزی از اهمیت بیشتری برخوردار است. در این مقاله نگارنده به بررسی اصل صلاحیت واقعی، شرایط، ویژگی ها، و مبانی آن در حقوق کیفری ایران و آلمان پرداخته و با نگاهی تطبیقی و تحلیلی به بیان موضع حقوق کیفری ایران و آلمان در خصوص اصل صلاحیت واقعی به عنوان اصلی پیشرو در اصول صلاحیت برون مرزی که عهده دار حمایت از منافع کلان و عالی کشور می باشد، می پردازد تا پرده از شباهت ها و تفاوت های حقوق کیفری دو کشور و خلاء های قانونی موجود برداشته شود. جرایم موضوع این اصل در حقوق کیفری دو کشور کاملاً متفاوت هستند. در خصوص عدم رعایت قاعده مجرمیت متقابل و امکان محاکمه غیابی مرتکبین جرایم این اصل، حقوق کیفری ایران و آلمان دارای مواضع مشابهی هستند. علاوه بر موارد فوق در حقوق کیفری دو کشور محاکمه مرتکبین جرایم این اصل بدون توجه به تابعیت آنها صورت می گیرد.

کلمات کلیدی:

صلاحیت واقعی، حقوق کیفری آلمان، صلاحیت برون مرزی، حقوق کیفری ایران، صلاحیت فرا سرزمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/925288>

